

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – ОСНОВА УСПІШНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ – МЕДИКІВ ПЕРШОГО-ТРЕТЬОГО КУРСІВ

**Лещин Т.Б., Смандич В.С., Яринич Ю.М., Малайко С.С.,
Поточняк В.Р.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Медична освіта починається з вивчення великої теоретичної частини, що є основою для подальшого розвитку клінічного мислення. Теоретичні знання студентів є важливими для їхньої загальної компетентності як майбутніх медичних працівників. Проте, варто зазначити, що на молодших курсах потрібно надавати якомога більше можливостей, щоб показати як застосовувати вивчений матеріал на практиці. Адже очевидно, що без можливості використання теоретичних знань у реальних умовах, студенти можуть втратити зв'язок між теорією і практикою.

З цієї причини для студентів медиків перших-третьох курсів у яких немає компетенції і загального розуміння клінічного середовища найкращим варіантом отримання першого практичного досвіду є саме використання симуляційного навчання. Це дозволяє їм практикувати та вдосконалювати свої клінічні навички в контрольованому середовищі без ризику завдати шкоди реальним пацієнтам.

Результати дослідження, що проводились в Університеті Південної Кароліни показали, що студенти-медики, які беруть участь у симуляційному навчанні, демонструють кращу підготовленість та впевненість у своїх здібностях, що в реальних умовах сприяє побудові більш довірливих відносин між студентом та пацієнтом.

Застосування симуляцій в освітньому процесі дає можливість ознайомити студентів з технікою виконання практичних навичок згідно з алгоритмами та дозволяє необмежену кількість повторів для відпрацювання навичок та ліквідації помилок. Змодельовані сценарії можна адаптувати для досягнення конкретних навчальних цілей і надати студентам практичний досвід управління невідкладними медичними ситуаціями, виконання процедур і спілкування з пацієнтами. Крім того, симуляційне навчання заохочує командну роботу, комунікацію та навички критичного мислення, які необхідні для надання кваліфікованого догляду за пацієнтами.

Інтеграція теоретичних концепцій у сценарії моделювання надає студентам зацікавленість у вдосконаленні теоретичних знань. Наприклад, перед проведенням симуляції зустрічі з пацієнтом студенти можуть переглянути відповідну анатомію та фізіологію, зрозуміти фармакологічні принципи ліків, які вони будуть використовувати, і проаналізувати основну

патофізіологію стану пацієнта. Такий підхід зміцнює взаємозв'язок теорії та практики і сприяє мотивації студентів до навчання.

Можемо підсумувати, що теоретична освіта забезпечує основу для клінічного мислення студентів – медиків, а симуляційне навчання стає платформою для інтеграції набутих теоретичних знань і є важливою ланкою у навчанні студентів.

Список використаних джерел:

1. Artyomenko V.V. Role of simulation education in improvement of educational process. *Zhurnal upravlinnya zakladiv okhorony zdorovya* 2014; 12:
2. Korda, M. M., Shulgai, A. G., Zaporozhan, S. Y., & Krytsak, M. Yu. (2016). Simulation training in medicine is an integral part of the process of training a specialist doctor. *Medical education*, (4), 17-20
3. Kotelban, A., Mytchenok, M., Moroz, P., & Mytchenok, O. (2021). Simulation technologies in medicine best for future doctors. *The Scientific Heritage*, (73-3), 12-13.

РОЛЬ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У СИМУЛЯЦІЙНОМУ ТРЕНІНГУ

Луцак О.О., Калашченко С.І., Гринзовський А.М., Дема О.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, Київ

Вступ. Нині, в системі якісної сучасної медичної освіти, симуляційне навчання відіграє важливу роль, як значима складова професійної підготовки, відповідно до фахових стандартів із надання медичної допомоги та дозволяє сформувати необхідні компетентності. Вагомою складовою частиною навчання студентів є розвиток їх комунікативних навичок, зокрема розвиток навички спілкування з пацієнтами, їх родичами та їх взаємна комунікація. Зазвичай до комунікативних навичок відносять ініціацію спілкування, легкість встановлення контакту, вміння як і підтримати розмову так і здатність донести інформацію до співрозмовника, а також здібність при необхідності проводити комунікацію швидко, не втрачаючи при цьому ефективності. Плідна комунікація з пацієнтом дозволяє якомога швидше та точніше зібрати скарги, що стає особливо актуально в умовах праці з обмеженням часу, зокрема при реагуванні на надзвичайні ситуації та при наданні домедичної допомоги.

Комунікація, як професійна компетенція, повинна бути відточена до деталей, враховуючи, що фахівці, які володіють цією компетенцією є більш захищеними при виконанні професійних завдань, можуть при потребі